

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-253/20-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika – specijalista Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja NOVI AMBIJENT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Ante Kovačića 4, kojeg zastupa Tomislav Bulić, odvjetnik iz odvjetničkog društva Stefanović & Vrdelja, Zagreb, D. T. Gavrana 13, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, radi javne nabave, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Dobrovoljno vatrogasno društvu Glina, Frankopanska 22 iz Gline i Proklima - Tim d.o.o., Luje Naletilića 10, Zagreb, na sjednici vijeća održanoj 9. rujna 2020.

presudio je

I. Poništava se rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/20-01/224, urbroj: 354-01/20-19 od 10. lipnja 2020.

II. Poništava se Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja u otvorenom postupku javne nabave od 13. ožujka 2020., broj objave iz EOJN 2020/S0F2-0003241 za grupu 2.: radovi na opremanju doma, a vezano za otvoreni postupak javne nabave za predmet nabave rekonstrukcija i opremanje vatrogasnog i društvenog Doma u Glini grupa 2.: radovi na opremanju doma, objavljeno u Elektroničkom oglasniku javne nabave dana 24. siječnja 2020. pod oznakom objave EOJN 2020/S0F2-003241.

III. Naleže se naručitelju Dobrovoljnom vatrogasnom društvu Glina, Glina, Frankopanska 22, da u roku od osam dana od dana dostave ove presude nadoknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

IV. Nalaže se Državnoj komisiji za kontrolu postupka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, da nadoknadi tužitelju troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 3.125,00 kuna u roku od 15 dana od primitka presude.

V. Odbija se tužitelja sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 6.246,25 kuna, te naknadu troškova sudskih pristojbi u iznosu od 1.000,00 kuna.

Obrazloženje

Točkom I. izreke rješenja tuženika odbijena je žalba tužitelja, a točkom II. zahtjev tužitelja za naknadu troškova kao neosnovan.

Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio žalbu u kojoj iznosi kronologiju postupka javne nabave u kojem je sudjelovao kao jedan od ponuditelja. Ističe da je naručitelj odbio njegovu ponudu temeljem članka 295. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16. –

dalje: ZJN) uz obrazloženje da tužitelj nije dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude do roka za dostavu ponude. Suprotno navodima naručitelja u Odluci o odabiru i Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda tužitelj i dalje smatra kako u konkretnom slučaju nisu postojali razlozi za odbijanje ponude tužitelja u postupku javne nabave. Ističe da je tužitelj predao svoju elektroničku ponudu u roku dana 12. veljače 2020. u 20:03:10 sati, kao prilog ponude tužitelj je priložio i sken jamstva za ozbiljnost ponude u obliku dvije zadužnice svaka po 10.000,00 kuna (broj ovjere: OV-16254/19 i OV-16256/19). Kako je dokumentacijom o nabavi naručitelj odredio da se jamstvo za ozbiljnost ponude dostavlja u izvorniku, odnosno u papirnatom obliku odvojeno od elektroničke dostave ponude, tužitelj je putem preporučene pošte, a prije podnošenja elektroničke ponude dana 10. veljače 2020. u 10:49:50 sati poštanskom uredu predao omotnicu s jamstvom/zadužnicom u izvorniku. Predmetnu pošiljku s jamstvom, a što proizlazi iz praćenja pošiljke oznake, RC935829115HR, Hrvatska pošta je pokušala uručiti naručitelju dana 12. veljače 2020. u 11:05:29 sati. Naručitelj, međutim, pošiljku na adresi sjedišta nije preuzeo.

Ističe da tuženik u obrazloženju osporenog rješenja navodi kako je iz evidentiranih podataka o kretanju poštanske pošiljke Hrvatske pošte d.d., razvidno da je preporučena pošta tužitelja zaprimljena u poštanskom uredu u Zagrebu dana 10. veljače 2020. u 11:05:29 sati. Tuženik također navodi kako iz podataka o praćenju pošiljke je vidljivo da je pošiljka urečena naručitelju tek dana 15. veljače 2020. Tuženik smatra da ne postoji nezakonitost u postupanju naručitelja. Tuženik navodi kako je dokumentacijom o nabavi, kao i Pravilnikom o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, 65/17. - dalje: Pravilnik) nedvojbeno propisano kada, odnosno u kojem trenutku jamstvo za ozbiljnost ponude mora biti dostavljeno, te se stoga dostava jamstva u tom smislu ne smatra izvršnom danom predaje ovlaštenom davatelju poštanskih usluga, odnosno trenutkom neuspjelog pokušaja dostave. Tuženik zaključuje da budući da je jamstvo kao dio ponude protivno zahtjevima iz dokumentacije o nabavi naručitelju nije dostavljeno u roku za dostavu ponude, to je pravilno naručitelj odbio ponudu tužitelja kao nepravilnu. Suprotno navodima tuženika iz pobijanog rješenja tužitelj smatra kako je naručitelj nepravilno i protuzakonito odbio ponudu tužitelja kao nepravilnu. Ističe da je predao jamstvo za ozbiljnost ponude koja se dostavlja sredstvima komunikacije, koja nisu elektronička, ovlaštenom davatelju poštanskih usluga tri dana prije otvaranja ponuda.

Tužitelj je prilikom predaje kod ovlaštenog davatelja poštanskih usluga provjerio vrijeme dostave pošiljke, te je tužitelju rečeno kako će pošiljka biti dostavljena dana 12. veljače 2020., odnosno dan prije otvaranja ponuda. Suprotno navodima tuženika, tužitelj ni u jednom trenutku nije tvrdio da se dostava jamstva smatra izvršenom danom predaje ovlaštenom davatelju poštanskih usluga. Tužitelj nezakonitost u postupanju naručitelja nalazi u činjenici da isti nije preuzeo pošiljku koja mu se dostavlja dan prije otvaranja ponuda. Ističe da pošiljku nije preuzeo niti kada je bio obavješten o pokušaju dostave, nego ju je preuzeo tek 15. veljače 2020. Gotovo je nevjerojatan zaključak tuženika da u postupanju naručitelja nije bilo nezakonitosti.

Naime, razvidno je da je naručitelj Dobrovoljnoj vatrogasno društvu, radi se o pravnoj osobi koja se osniva i djeluje na temelju Zakona o vatrogastvu, i koja bi trebala imati danonoćno dežurstvo u slučaju izbijanja požara na svom području. Također u konkretnom slučaju se radi o manjem gradu s jednim poštanskim uredom i vjerojatno jedinim poštarom koji dostavlja pošiljke i koji vjerojatno poznaje zapovjednika Dobrovoljnog vatrogasnog društva. Stoga je životno nelogično i pomalo nevjerojatno da u Vatrogasnom domu dana 12. veljače 2020. u 11:05:29 sati nema nikoga tko bi preuzeo pošiljku, i to baš pošiljku s jamstvo tužitelja, a sve se to događa dan prije otvaranja ponude.

Ističe da iz pobijanog rješenja tuženika zaključuje kako je tužitelj trebao s ovlaštenim pružateljem poštanskih usluga iz minute u minutu provjeravati je li isti dostavio pošiljku s jamstvima, a u slučaju da je dostava bila neuspješna, tužitelj je valjda trebao ovjeriti nova jamstva i osobno ih dostaviti naručitelju.

Smatra da tuženik pobijanim rješenjem ozakonjuje društveno opasnu praksu koja omogućava naručiteljima da preuzimaju one pošiljke koje im odgovaraju, a da ne preuzimaju one pošiljke koje očito ne žele. Na taj način naručitelju mogu u postupku javne nabave jednostavno isključiti ponuditelja koji im nije interesantan, a favorizirati druge. Tuženik pobijanim rješenjem ozakonjuje „opasno oružje“ u rukama obveznika javne nabave.

Stoga predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti, poništi rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, te posljedično i odluka o odabiru najpovoljnije ponuditelja za grupu 2.: radovi na opremanju doma. Traži troškove za sastav tužbe s PDV-om u ukupno iznosu od 9.371,25 kuna, te trošak sudske pristojbe.

Tuženik u odgovoru na tužbu ponavlja sve navedeno u obrazloženju osporenog rješenja, te ističe da iz mjerodavnih odredaba prava javne nabave proizlazi nedvojbeno da je zakonodavac rizik pravodobne dostave ponude i njenih dijelova prebacio na ponuditelja. Navede iz razloga, jer je ponuditeljev gospodarski interes da predajom ponude sudjeluje u postupku javne nabave radi sklapanja ugovora o javnoj nabavi i time ostvari financijsku korist. Ovdje se radi o primjeni načela „čija korist, njegov rizik“. U konkretnom slučaju tuženik ističe da je nesporna činjenica da je tužiteljevo jamstvo zaprimljeno nakon isteka roka za dostavu ponude. Ističe da je iz upisnika o zaprimanju dijelova ponude koji su dostavljeni odvojeno, a koji prileži Zapisniku o javnom otvaranju ponude, razvidno da su dijelovi ponude zaprimani kod naručitelja u periodu između 11. i 13. veljače 2020. u različita vremena. Dodatno tuženik naglašava da naručitelj nije pružatelj poštanskih usluga, pa sve i ako je u konkretnom slučaju bilo povrede pravila o dostavi iz odredaba članka 83. do 95. Zakona o općem upravnom postupku, ne radi se o povredi koju je počinio naručitelj, već pružatelj poštanskih usluga putem kojeg je tužitelj uputio naručitelju jamstvo.

Predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti, da se odbije zahtjev za naknadu troškova postupka, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva da sud sam riješi stvar u skladu s člankom 58. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS).

Zainteresirana osoba Dobrovoljno vatrogasno društvu Glina ističe da je dostava jamstva u postupcima javne nabave isključivo odgovornost ponuditelja, te on snosi sve rizike u slučaju eventualnog nedostavljanja ili nedostavljanja u očekivano vrijeme. Da bi smanjio ili eliminirao rizik dostave putem pružatelja poštanskih usluga ponuditelji su u ovom postupku imali mogućnost osobno dostaviti jamstva ili uplatiti novčane pologe, a što ponuditelj/tužitelj nije iskoristio. Naručitelj naglašava da je na dan javnog otvaranja ponuda u jutarnjim satima posjetio poštanski ured, te osobno zatražio pristigle pošiljke na ime naručitelja, te dobio odgovor od službenice poštanskog ureda kako nema pristiglih pošiljaka na ime naručitelja. Poziva se na odredbu članka 85. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.) koja se odnosi na osobnu dostavu, prema kojoj ako dostavljač u naznačeno vrijeme ne pronađe naslovljenu osobu ili ako ona odbije primiti pismo, dostavljač će ostaviti pismo u njezinom poštanskom sandučiću ili ako toga nema na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu. Na dostavnici uz dostavljeno pismo dostavljač će naznačiti razloge takve dostave, dan i sat kada je ostavio pismo i potpisati se.

Ističe da se prema članku 85. stavku 5. Zakona o općem upravnom postupku dostava smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kada je pismo ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu, ili ako toga nema na vratima ili drugom za primatelja

vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

Ispis sa stranice Hrvatske pošte o praćenju pošiljke je samo informativnog karaktera i prikazuje put pošiljke i promjenu određenog statusa pošiljke, međutim sukladno Zakonu o općem upravnom postupku navedeno se ne može ni u kojem slučaju prema mišljenju zainteresirane osobe smatrati dokazom o bilo kakvom ispunjenju dostave. U navedenom ispisu se vidi da je očigledno bilo pokušaja dostave pošiljke, što uopće nije sporno, niti zainteresirana osoba tu činjenicu osporava, budući da nije imala uvida u postupanje poštanskog službenika, međutim u navedenom ispisu nigdje nije navedeno, niti je ikako vidljivo da je primatelj obaviješten o dostavi, odnosno da mu je ostavljeno pismeno na zakoniti način. Ističe da je Dobrovoljno vatrogasno društvu volontersko ne propisuje obvezu aktivnog dežurstva na lokaciji, te za takvo dežurstvo nemaju zaposlenog djelatnika. Navodi da je odgovorna osoba predsjednik DVD-a Glina, koji je i potpisnik dokumenata u ovom postupku.

Zainteresirana osoba Proklima – Tim d.o.o. ističe da je dostavu trebalo izvršiti sukladno članku 85. stavak 3. i 5. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra da je pošiljka stigla izvan roka za dostavu i zbog toga naručitelj navedenu pošiljku za ovaj postupak javne nabave opravdano nije mogao prihvatiti kao pravovremenu. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Budući da je u konkretnom slučaju sporno pravno pitanje, odnosno primjena materijalnog prava, sud je riješio spor bez provođenja rasprave u smislu članka 36. točke 4. ZUS-a.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je naručitelj, zainteresirana osoba u ovom predmetu, Dobrovoljno vatrogasno društvo Glina objavilo dana 21. siječnja 2020. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S0F2-0003241, predmet nabave: rekonstrukcija i opremanje Vatrogasnog i društvenog doma u Glini po grupama. U predmetnom postupku za grupu 2. dostavljene su tri ponude od kojih je naručitelj jednu ocijenio valjanom i odlukom o odabiru od 13. ožujak 2020. za grupu 2. odabrao ponudu ponuditelja Proklima – Tim d.o.o., Zagreb.

Ponuda tužitelja je odbijena kao nepravilna temeljem članka 295. ZJN-a, budući da je u postupku pregleda i ocjene ponude utvrđeno da tužitelj nije dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude do isteka roka za dostavu ponude. Suprotno tome, tužitelj tvrdi da je na vrijeme dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude, budući da je preporučenom poštom dana 10. veljače 2020., što je nesporno, poslao, preporučeno, putem Hrvatske pošte jamstvo za ozbiljnost ponude.

U postupku se kao sporno postavilo pitanje je li činjenica što je navedeno jamstvo uručeno naručitelju tek dana 15. veljače 2020., i kako je preporučenom poštom putem Hrvatske pošte poslano 10. veljače 2020. u 10:49:50 sati i dostava je pokušana 12. veljače 2020. u 11:05:29 sati, od utjecaja na zakonitost provedenog postupka javne nabave, odnosno sporno je, je li u konkretnom slučaju primijenjeno pravo načelo na koje se poziva tuženik u odgovoru na tužbu „čija korist, njegov rizik“ ili tužitelj/ponuditelj ne može snositi štetne posljedice zbog eventualnog propusta ovlaštenog pružatelja poštanskih usluga, odnosno je li naručitelj postupio sukladno ZJN-u kada nije zaprimio preporučenu pošiljku tužitelja koja je nesporno poslana dana 10. veljače 2020., a dostava je pokušana 12. veljače 2020. na radni dan u prijepodnevnim satima.

Točno je kako to navodi tuženik da je točkom 7.4.1. dokumentacije o nabavi propisano: Ponuditelj je dužan dostaviti jamstvo za ozbiljnost ponude za onu grupu predmeta nabave za koju dostavlja ponudu sa sljedećim iznosima: za grupu 2 jamstvo se daje na iznos od 20.000,00 kuna, jamstvo za ozbiljnost ponude je jamstvo za slučaj odustajanja ponuditelja od svoje ponude u roku njezine valjanosti, nedostavljanja ažurnih popratnih dokumenata sukladno članku 263. Zakona o javnoj nabavi, neprihvatanja ispravke računске greške, odbijanja potpisivanja ugovora o javnoj nabavi ili nedostavljanja jamstva za uredno ispunjenje ugovora o javnoj nabavi.

Jamstvo za ozbiljnost ponude za obje grupe predmeta nabave zasebno mora biti u obliku bjanko zadužnice. Jamstvo za ozbiljnost ponude dostavlja se u izvorniku odvojeno od elektroničke dostave ponude u papirnatom obliku. U slučaju zajednice ponuditelja jamstvo za ozbiljnost ponude može dostaviti jedan od članova, ali mora biti navedeno da se jamstvo odnosi na sve članove zajednice ponuditelja. Jamstvo za ozbiljnost ponude mora biti dostavljeno prije isteka roka za dostavu ponude, te se u tom slučaju ponuda smatra zaprimljenom u trenutku zaprimanja ponude elektroničkim sredstvima komunikacije. Umjesto jamstva za ozbiljnost ponude u obliku bjanko zadužnice ponuditelj može dati novčani polog u traženom iznosu u korist računa kako slijedi ...“.

Isto tako je točno da je točkom 7.5. dokumentacije o nabavi propisano da ponuditelj svoju elektroničku ponudu mora dostaviti predajom u EOJN RH najkasnije do 13. veljače 2020. u 09:00 sati.

Iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponude proizlazi da tužitelj nije dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude do isteka roka za dostavu ponude, te je ponuda tužitelja odbijena kao nepravilna temeljem članka 295. ZJN-a.

Tužitelj je uz žalbu dostavio dopis Hrvatske pošte, Ureda za pravne poslove, broj: HP 07/6-027765/20 sa preslikom podataka o praćenju pošiljke iz kojeg proizlazi da je točno da je tužitelj dana 10. veljače 2020. u 10:49:50 sati poštanskom uredu predao pošiljku oznake, RC935829115HR, da je dostava pokušana dana 12. veljače 2020. na adresi naručitelja, i to u 11:05:29 sati. Kako prilikom dostave nitko nije zatečen na naznačenoj adresi u kovčežiću primatelja je ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke. Istog dana pošiljka je razdužena s napomenom za isporuku u pošti, te je u 15:41 sati pripremljena za isporuku. Pošiljka je temeljem obavijesti o prispijeću pošiljke mogla biti preuzeta od idućeg dana 13. veljače 2020., a na upit je li radnica poštanskog ureda dana 13. veljače 2020. u 08:30 sati korisniku odgovorila kako nema pristiglih pošiljaka adresiranih na DVD Glina, Hrvatska pošta nije mogla odgovoriti s obzirom da se odgovorna radnica nalazi na dugotrajnom bolovanju.

Iz navedenih podataka razvidno je da je predmetna pošiljka uručena primatelju dana 15. veljače 2020. u poštanskom uredu 44400 Glina.

Iz svega navedenog proizlazi da je tužitelj sukladno Zakonu o javnoj nabavi putem ovlaštenog pružatelja poštanskih usluga preporučeno, tri dana prije roka navedenog u dokumentaciji o nabavi, poslao sporno jamstvo za ozbiljnost ponude.

Naime, u poglavlju V. ZJN-a koje se odnosi na komunikaciju naručitelja i gospodarskih subjekata u članku 60. stavku 2. propisano je da komunikacija u slučaju iz stavka 1., dakle iznimka od razmjenjivanja podataka elektroničkom komunikacijom, odvija se putem ovlaštenog pružatelja poštanskih usluga ili druge odgovarajuće kurirske službe, telefaksom ili njihovim kombiniranjem s elektroničkim sredstvima.

Tužitelj niti ne tvrdi, kako to pogrešno navodi tuženik u rješenju, da smatra da se jamstvo za ozbiljnost ponude smatra izvršenim danom predaje ovlaštenom davatelju poštanskih usluga, već ističe da je nesporno da je predao ovlaštenom pružatelju poštanskih usluga navedeno jamstvo tri dana prije otvaranja ponude, te ističe da je prilikom predaje kod

ovlaštenog davatelja poštanskih usluga provjerio vrijeme dostave pošiljke, te je tužitelju rečeno kako će pošiljka biti dostavljena dana 12. veljače 2020., odnosno dan prije otvaranja ponude. Dakle, suprotno tvrdnji tuženika tužitelj nije niti u jednom trenutku tvrdio da se dostava jamstva smatra izvršenom danom predaje ovlaštenom davatelju poštanskih usluga. Međutim, naručitelj nije preuzeo pošiljku, iako je dostava pošiljke pokušana dana 12. veljače 2020. u prijepodnevnim satima.

U konkretnom slučaju postavlja se pitanje je li tužitelj koji je postupao sukladno ZJN-u, te predao pošiljku ovlaštenom pružatelju poštanskih usluga tri dana prije otvaranja ponude imao legitimno pravo očekivati da će navedena pošiljka biti uručena naručitelju prije isteka roka, odnosno dan prije isteka roka za otvaranje ponuda.

Prema ocjeni ovoga Suda tužitelj koji je postupao sukladno Zakonu, posebno članku 60. stavku 2. ZJN-a, imao je pravo legitimno očekivati da će navedena pošiljka biti uručena naručitelju dan prije otvaranja ponude, dakle dana 12. veljače 2020., kako je to i razvidno iz podataka o praćenju navedene pošiljke, budući da je dokazano da je Hrvatska pošta pokušala uručiti navedeno pismo dana 12. veljače 2020., dakle dan prije isteka roka.

Tuženik i zainteresirana osoba, se neosnovano pozivaju na odredbe članka 85. Zakona o općem upravnom postupku koje se odnose na osobnu dostavu i to na članke 3. i 5., koje tumači izolirano od odredaba članka 1. i 2. navedene odredbe članka 85. Zakona, budući da je za spornu dostavu mjerodavna odredba članka 88. Zakona o općem upravnom postupku. Naime, u konkretnom slučaju treba primijeniti odredbe koje se odnose na dostavu pravnoj osobi, osobi koja obavlja registriranu djelatnost i javnopravnom tijelu. Naime, u konkretnom slučaju radi se o obvezniku javne nabave, Dobrovoljnom vatrogasnom društvu Glina, koje je pravna osoba.

Odredbom članka 88. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se dostava pismena pravnoj osobi, osobi koja obavlja registriranu djelatnost i javnopravnom tijelu obavlja uručenjem pismena osobi ovlaštenoj za primanje pismena, a ako se osoba ovlaštena za primanje pismena ne zatekne na mjestu dostave pismo će se uručiti drugom zaposleniku.

Iz očitovanja na tužbu koje je dostavio naručitelj, Dobrovoljno vatrogasno društvo Glina, koje je navelo da nemaju obvezu aktivnog dežurstva na lokaciji, nemaju zaposlenog djelatnika koji obavlja aktivno dežurstvo valja istaći da je iz preslike dostavnica koje su priložene navedenom odgovoru na tužbu jasno vidljivo da je pošiljke drugih ponuditelja preuzela tajnica Dobrovoljnog vatrogasnog društva Glina Marina Žinić, i to jedno jamstvo 11. veljače 2020., a drugo jamstvo za ozbiljnost ponude, dana 12. veljače 2020. Dakle, tajnica Dobrovoljnog vatrogasnog društva je istoga dana 12. veljače 2020. preuzela jamstvo za ozbiljnost ponude ponuditelja Petrol prom, a istoga dana nije preuzela pošiljku tužitelja, već kako to proizlazi iz dopisa Hrvatske pošte i popratne dokumentacije, koju je Hrvatska pošta poslala o kretanju sporne pošiljke, navedenog dana u prijepodnevnim satima nitko nije bio zatečen na navedenoj adresi, te je u kovčežiću primatelja ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke.

Prema ocjeni ovoga Suda tužitelj je postupio sukladno Zakonu o javnoj nabavi, posebno odredbi članka 60. stavak 2. Zakona o javnoj nabavi, te sukladno dokumentaciji o javnoj nabavi, jer je tri dana prije isteka roka poslao sporna jamstva putem ovlaštenog pružatelja poštanskih usluga, te je imao legitimno pravo očekivati da će navedena jamstva biti dostavljena naručitelju u roku.

Eventualno pogrešno postupanje ovlaštenog pružatelja poštanskih usluga ne može ići na štetu tužitelja. Osim toga, kako je razvidno iz priloga odgovor na tužbu Dobrovoljnog vatrogasnog društva Glina/naručitelja, istoga dana 12. veljače 2020., kada je neuspješno

pokušana dostava pismena tužitelja, naručitelj/zainteresirana osoba u ovom predmetu, je primio jamstvo za ozbiljnost ponude, a pošiljku je preuzela tajnica Dobrovoljnog vatrogasnog društva Glina, naručitelja u postupku javne nabave.

S obzirom na navedeno odbijanjem ponude tužitelja prekršeno je načelo jednakog postupanja i nediskriminacije, te obveze transparentnosti iz članka 4. ZJN-a.

Slijedom navedenog, na temelju članka 58. stavka 1. ZUS-a trebalo je odlučiti kao u točkama I. i II. izreke presude.

Točka III. izreke presude temelji se na članku 431. stavku 3. ZJN-a.

Odluka o troškovima sudskog postupka (točka IV. i V. izreke presude) temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, te članku 22. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, 118/18.) prema kojoj odredbi pristojbe u upravnom sporu plaćaju samo ako sud odbije tužbeni zahtjev ili odbaci tužbu.

U Zagrebu, 9. rujna 2020.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlović-Đurović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić